

То азъ ти се убавихъ,
Бѣнецъ поискахъ що държишъ
И ты ми го подади.

Повторихъ пакъ, поискахъ азъ
И аленъ страничкъ;
Но ты се дръннъ на назадъ,
И фръкнъ като птичка.

Но ако че не въ пощесъ,
Сега ъ дай на-левъ,—
И азъ щъ да и подаря
Цацвчицъ на здравъ.

Каква росна зора!
Стани отъ снъ дѣвице,
Запъ славей въ гора,
Изабъзъ, изабъзъ въ зора.

Трещни, снъ остави.
Божественна дѣвице,
Прекрасно-то си лице